

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010260
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116010260.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci proti obžalovanému D. O. W., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/19/2016 zo dňa 09. 07. 2019, na verejnom zasadnutí v Bratislave, konanom dňa 02. 07. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného D. O. W., nar. XX. XX. XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/19/2017 zo dňa 09. 07. 2019, bol obžalovaný D. O. W., nar. XX. XX. XXXX v S., S., trvale bytom B., U. O. XX/X, prechodne bytom B. O., Z. ul. č. XX/XX, uznaný za vinného zo spáchania úmyselného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.10.2015 v čase okolo 21:30 h v O. na S. ulici č. XX čakal pred bytom jeho manželky Z. W. nachádzajúcom sa na piatom podlaží a po tom, čo táto odomkla a otvorila vstupné dvere uvedeného bytu v úmysle ísť von, násilne ju vtlačil späť do bytu, kde ju v chodbe chytil ľavou rukou pod krk a začal ju škrtiť so slovami „chceš sa skutočne rozviešť, som pripravený zabiť ťa, nevieš s kým máš dočinenia, som ochotný ísť do väzenia a obetovať svoj život, len aby som ťa zabil“, následne ju pritlačil k práčke nachádzajúcej sa pred vstupom do spálne, kde ju škrtil a popri tom jej tlačil palec a prst pod sánku ku krku a ďalšie prsty jej tlačil do oka, pričom Z. W. ťahal do spálne, kde ju opakovane oboma rukami škrtil a popri tom na ňu kričal „zabijem ťa“, zároveň od nej žiadal „športkasu“, v ktorej bolo našetrených 400,- až 500,- €, následne z postele zobral mobilný telefón zn. Acer Liquid E700, čierno-šedej farby, zakúpený v máji 2015 za sumu 170,- €, patriaci Z. W. a mobilný telefón zn. Lenovo S580, zakúpený v júni 2015 za sumu 129,- €, patrici K. J., dcére Z. W. a zväzok kľúčov, s ktorými následne z bytu odišiel, čím u svojej manželky Z. W. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a zároveň jej spôsobil škodu odcudzením dvoch mobilných telefónov a zväzku kľúčov vo výške najmenej 299,- €.

Za to bol obžalovaný D. O. W. odsúdený prvostupňovým okresným súdom podľa § 360 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím ust. § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu podmienene bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená Z. W., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., S. XX, s nárokom na náhradu škody bola odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný D. O. W., a to tak proti všetkým jeho výrokom.

Obžalovaný žiada, aby odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým on ako odvolateľ (prostredníctvom obhajcu) podal odvolanie 09. 07. 2019 ako aj proti správnosti postupu konania, ktoré im predchádzal, zrušil napádaný rozsudok vo všetkých jeho výrokoch podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ a ods. 2 v spojení s § 317 ods. 1 Tr. por. (s prihliadnutím aj na nevytýkané chyby odôvodňujúce podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. - najmä písm. c/, g/, i/ po preukázaní, že napádané výroky rozsudku súdu sú nesprávne, nezákonné a po preukázaní: podstatných chýb konania, ktoré napadnutým výrokom súdu predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, chýb v napadnutých výrokoch rozsudku súdu, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť skutkových zistení rozsudku alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vzniku pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že podľa § 285 písm. a/ prípadne písm. b/, resp. písm. / Tr. por. oslobodí obžalovaného spod obžaloby, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, potiažne skutok nie je trestným činom resp. nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Alternatívne navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci v potrebnom rozsahu s vykonaním dokazovania v zmysle intencií obhajoby, resp. zistení odvolacieho súdu (§ 317 ods. 1 v spojení s § 371 ods. 1 Tr. por. - najmä písm. c/, g/, i/ - pre náležité objasnenie veci a v zmysle dôvodov predtým uvedených, aby súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu vec znovu prejednal a rozhodol, kde súd prvého stupňa bude podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a bude povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadi.

Obžalovaný žiada, aby za súčasť tohto odôvodnenia odvolania boli považované všetky jeho doterajšie ústne a písomné vyjadrenia v konaní, ktorých sa v plnom rozsahu pridriava. Ďalej spresnil, že napadnutý rozsudok je podľa jeho názoru v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., nakoľko neobsahuje dostatočné odôvodnenie, ako to má na mysli ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je dostatočne jasné a zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Reálne odôvodnenie v napadnutom rozsudku obsahuje len posledný odsek na stranách 6-7. Obhajoba navrhovala vykonať dôkaz vypočutia obžalovaného, poškodenej a mal, svedkyne K. pred polygrafom k predmetnému skutku, ktoré použitie v § 119 ods. 2 Tr. por. nevylučuje, keďže toto ustanovenie len enumeratívne vymenúva dôkazné prostriedky, zvlášť podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci. Preto bolo chybou súdu, keď tento dôkaz súd vykonať odmietol.

Odvolateľ poukázal teda na nedostatočné písomné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, pričom zopakoval, že dôkaz vypočutím na polygrafe je rovnocenný dôkaz s ktorýmkoľvek iným dôkazom. Je porovnateľný napríklad s dôkazom o vyšetrení DNA, ktorý súdy tiež pôvodne odmietali a v súčasnosti ho bez výhrad akceptujú. Pritom vyšetrenie na polygrafe môže v stavoch hraničnej dôkaznej situácie pomôcť orientovať sa súdom v nej, a tým prispieť k objektivite rozhodnutia. Podľa názoru obhajoby ide o typický druh odborného vyjadrenia na úrovni bežne akceptovaných kriminalistických expertíz. Preto neobstojí neochota súdu dôkaz výsluchu príslušných osôb na detektore lži, keďže v trestnoprávnej praxi súdov SR možno považovať za dôveryhodný dôkazný prostriedok. Z týchto dôvodov, podľa názoru obhajoby, ak súd odmietol akceptovať vykonanie dôkazu obsahom vyšetrenia na detektore lži (polygraf) - obžalovaného, poškodenej a mal. K. B., rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu predčasne a preto v rozpore so zákonom.

Obhajoba navrhovala vykonať dôkaz - vypočutie poškodenej pred polygrafom, nakoľko obžalovaný sa dôvodne domnieva, že lživými tvrdeniami sa poškodenej snažila doceliť, aby pobyt obžalovaného na území SR nebol v budúcnosti legálny. Obžalovaný sa napokon dôvodne domnieva, že pohnútkou poškodenej poškodiť obžalovanému lžami v tomto konaní, v snahe spôsobiť prípadné uznanie obžalovaného z vymysleného trestného činu, je spôsobené aj tým, aby zakryla svoje aktivity (a umlčala obžalovaného, aby neoznamoval príslušným orgánom jej aktivity) v oblasti nakladania s liekmi, ktoré nemusia byť ňou legálne distribuované s cieľom prerušiť tehotenstvo pacientiek, kde o týchto aktivitách

obžalovaný veľmi dobre vie a je pripravený tieto vážne skutočnosti oznámiť príslušným orgánom za účelom prešetrenia zákonnosti činnosti poškodenej v tejto oblasti.

Obžalovaný má za to, že poškodená úmyselne klamala vo veci v úmysle mu poškodiť, čoho dôkazom je aj to, že táto podala návrh na rozvod manželstva OS BA I. Preto bolo chybou súdu, keď nevyhovel ním navrhovanému dôkazu - pripojiť súdny spis sp. zn. 11C/158/2015, z ktorého vyplýva vzťah medzi nimi ako manželmi a skutkové okolnosti rozvratu manželstva tvrdeného poškodenu, čím došlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por..

Odvolateľ taktiež namietal vo vzťahu k poškodenej, že súd nevykonal ním navrhnutý dôkaz - znalecké skúmanie zdravotného stavu poškodenej ku dňu 12.10.2015, najmä cukrovky a jej vplyvu na reakcie pokožky na dotyk, ako aj znalecké skúmanie sebapoškodzovacích sklonov. Samotná mal. svedkyňa K. nevylúčila existenciu ochorenia u poškodenej, ktoré by sa prejavovalo tým, že pri drobnom dotyku s kožou by sa na koži ukázali viditeľné prejavy. Pritom maloletá svedkyňa K. potvrdila vo svojej výpovedi výbušnosť poškodenej a naopak, vylúčila výbušnosť obžalovaného. Podľa odvolateľa oživovanie v pamäti nemôže nepriaznivo ovplyvniť poškodenej jej duševný a mravný vývoj, so zreteľom na skutkové okolnosti tvrdené v obžalobe, nakoľko tie vôbec nenastali. Taktiež bolo chybou okresného súdu, keď nevyhovel navrhovanému dôkazu obžalovaného - znalecky skúmať špecifickú a všeobecnú vierohodnosť výpovede maloletej K. B. aj poškodenej (keď už súd nebol ochotný vypočuť ich pred polygrafom) - pre vyvrátenie tvrdenia poškodenej o skutkových okolnostiach, čím došlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (nejasné alebo neúplné skutkové zistenia alebo nevysporiadanie so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie resp. vznik pochybností o správnosti skutkových zistení, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy). Taktiež bolo chybou súdu, keď nevyhovel navrhovanému dôkazu obžalovaného - vypočuť aj svedkyňu Y. U. (dlhoročnú priateľku a súčasnú manželku obžalovaného) - k povahovým vlastnostiam obžalovaného, k správaniu obžalovaného vo vyhrotených - psychicky vypätých chvíľach a situáciách.

Odvolateľ ďalej podrobne rozoberal výpoveď tak poškodenej Z. W. ako aj maloletej K. B. na hlavnom pojednávaní a zopakoval svoj návrh na vykonanie výsluchu posledne menovanej dektorom lžy - polygrafom. V tejto súvislosti na podporu svojej argumentácie obhajoba poukázala okrem iného aj na ustálenú rozhodovaciu prax: R 8/1965: „Hodnovernosť svedka sa neoveruje len mnohonásobným opakovaním jeho výpovede, ale práve vysvetlením a odstránením všetkých nejasností, ktoré sa v týchto výpovediach vyskytujú.“ Za situácie protichodnej výpovede poškodenej (aj svedkyne mal. K. B.) v jej snahe lživo vypovedať a poškodiť obžalovaného, ku ktorému zjavne nemá priateľsky vzťah, súd prvej inštancie mal aplikovať aj doktrínu R.A.V.E.N., ktorú aj bližšie rozviedol v písomných dôvodoch odvolania.

Záverom odvolateľ zopakoval, že skutok uvádzaný v napadnutom rozsudku sa nezakladá na pravde, jeho konanie nenaplnilo žiadne subjektívne ani objektívne znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. 2 Tr. zák. s poukazom na 8 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ani nenapĺňa žiadne subjektívne ani objektívne znaky prečinu krádeže podľa 8 212 ods. 1 Tr. zák., ktorý sa mu kladie za vinu. Uvedený skutok on nespáchal, absolútne ho popiera, nakoľko skutkové okolnosti uvedené v rozsudku sú absolútne vymysleným tvrdením poškodenej Z. W.. Je preto toho názoru, že okresný súd ho mal spod obžaloby jednoznačne oslobodiť v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. (nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný), resp. v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por. (skutok nie je trestným činom), resp. v zmysle § 285 písm. c/ Tr. por. (nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný), preto túto chybu musí napraviť odvolací súd, nakoľko jeho konanie v žiadnom prípade nenaplnilo všetky pojmové znaky žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný D. O. W. aj so svojím obhajcom zotrvali na dôvodoch podaného odvolania, tiež poukázali na iné trestné konanie, v ktorom práve poškodená bola uznaná za vinnou a odsúdená za skutok ktorý bol spáchaný aj v čase ich spolunažívania. Navrhli, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Obžalovaný ešte dodal, že na území Slovenskej republiky má oficiálne povolený pobyt od 11. 09. 2019 na dobu 5 rokov aj s oprávnením pracovať, pričom má určený pobyt podľa povolenia preukazu cudzinca na adrese Bratislava - Y., V. B. č. XXXX/XX.

Poškodená Z. W., ktorá sa v čase konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu nachádzala vo výkone trestu odňatia slobody a sama písomne oznámila, že sa nechce zúčastniť tohto konania, krajský súd vykonal verejné zasadnutie v jej neprítomnosti.

Intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry považoval rozsudok súdu prvého stupňa za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Podľa neho výpoveď poškodenej bola podporená aj svedeckou výpoveďou, zápisnicou o prehliadke tela, resp. hodnovernými lekárskymi správami.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd na verejnom zasadnutí podľa citovaného ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku a keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nezistil.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy k jednotlivým skutkom v podstate správne vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por..

I. K výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému D. O. W. ako aj jeho splnomocnenému obhajcovi X. V. O. bola riadne doručená obžaloba, ktorá bola aj úradne preložená do jazyka anglického, v nadväznosti na ktoré najprv bol dňa 24. 05. 2016 vydaný Trestný rozkaz, bola obžalovanému aj poškodenej zaslaná výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku. Keďže vydaný Trestný rozkaz bol napadnutý zo strany obžalovaného odporom, procesné strany boli následne riadne predvolané a vypočuté na hlavnom pojednávaní aj za stálej prítomnosti tlmočníka - obžalovaný D. O., poškodená Z. W., X. Z., maloletá K. B. J. - aj v prítomnosti psychologičky V. S., ako aj zástupkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava - Bc. Q. O., taktiež boli upovedomení aj prokurátor a obhajca obžalovaného. Vypočuté osoby boli riadne poučené a hlavné

pojednávane bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, kde prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a rovnako aj v otázke trestu.

Odvolací krajský súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným D. O. W., ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky trestných činov, uvedených v napadnutom rozsudku (tak prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ako aj prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.), keďže obžalovaný v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku úmyselným konaním (formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený).

Z kontextu vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní a uvedených v písomných dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa - bez potreby opakovania ich celého obsahu, vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

Obžalovaný D. O. W. opakovane poprel, že by poškodenej bol vyhrážal, resp. jej spôsoboval v obžalobe popísané poranenia. Namietal nevykonanie ním navrhnutých dôkazov tak vo vzťahu k poškodenej H. W. ohľadom skúmania jej zdravotného stavu, resp. nevykonanie jej výsluchu a výsluchu maloletej K. B. J. detektorom lži (polygrafom). Uvedené námietky v podstate správne vyhodnotil aj okresný súd, čím sa stotožňuje aj odvolací krajský súd. Obžalovaným a jeho obhajcom navrhnuté doplnenie dokazovanie boli aj podľa druhostupňového súdu správne odmietnuté, lebo ich vykonanie nebolo nutné vykonať. Ani ich výsledky by neprinesli žiaden zásadný zvrät v rozhodnutí. Jeho zámerom by bolo len spochybňovať výpovede tých osôb, ktoré obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú. Obdobne treba hodnotiť a považovať za neefektívne aj prípadné znalecké posudky z odboru psychológie, nakoľko žiaden psychológ by sa nevedel jednoznačne a objektívne vyjadriť k vierohodnosti výpovedí obžalovaného, prípadne svedkov, v konkrétnej veci, maximálne by mohol riešiť všeobecnú otázku sklonov ku konfabuláciám dotknutých osôb. Rovnako aj výsledok detektoru lži (i keď v súčasnosti je už možné tento považovať za istý dôkaz) nie je nikdy 100%-ný, mal by iba akýsi podporný charakter k ostatným vykonaným dôkazom, určite však nejde o taký dôkaz, ktorý by sám o sebe mohol zvrátiť rozhodnutie vo veci samej. K tomu však odvolací krajský súd poznamenáva, že pri interpretácii výsledkov polygraf sám o sebe nedokáže povedať, či sledovaná osoba klamala, alebo nie, záver musí urobiť človek na základe zistených údajov. Podľa relevantnej literatúry vyšetrenie polygrafom však nemožno vykonať u osôb pod duševným vplyvom, pričom u nás je fyziologické vyšetrenie postavené na princípe dobrovoľnosti, to znamená, že jeho odmietnutie nemá na podozrivú osobu negatívny vplyv.

Krajský súd v zhode aj s písomnými dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa je toho názoru, že skutkový stav bol dostatočne preukázaný predovšetkým na základe svedeckých výpovedí poškodenej Z. W., ktorá v nich podrobne popísala priebeh skutku - jednotlivé fyzické ataky na jej osobu, vyhrážky smrťou a napokon aj odcudzenie oboch mobilných telefónov. Ani podľa krajského súdu neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by jej výpovede spochybňovali. Napokon jej usvedčujúce výpovede potvrdzuje aj maloletá K. B. J. - jej dcéra, ktorá okrem samotných vyhrážok smrťou, lebo obžalovaný hovoril po anglicky veľmi rýchlo, preto mu nerozumela, potvrdila, že obžalovaný na jej matku kričal, z čoho usúdila, že jej nehovoril nič pekné. Treba taktiež poukázať nepriamo aj na výpoveď svedka X. Z., ktorí síce samotný incident na vlastné oči nevidel, avšak potvrdzoval viditeľné poranenia na krku poškodenej Z. W., a to bezprostredne po skutku lebo táto mu rozprávala o škrtení, vyhrážkach a odcudzení vecí. Svedok X. Z. popisoval aj skutočnosti, ktoré im uvádzala bezprostredne po skutku dcéra obžalovanej K. B. J., keď ju s manželkou viezli k starým rodičom, čo tiež plne korešpondovalo s tvrdeniami poškodenej, ako aj emócie poškodenej a najmä jej dcéry bezprostredne po skutku (šok, zdesenie, plač). Uvedené tvrdenia napokon boli potvrdené aj z prečítanej výpovede svedka D. Z., príslušníka policajného zboru, ktorý spolu s kolegom boli vyrozumení operačným dôstojníkom, a po výjazdu na S. XX, V. poschodie, kde spozorovali na križovatke ulíc S. a S. osobu zodpovedajúcu popisu, ktorý im bol poskytnutý. Rozhodli sa túto osobu skontrolovať, vyzvali ju na preukázanie totožnosti, pričom zistili, že sa jedná o

osobu D. O. W.. Napadnutou ženou mala byť Z. W., ktorá hliadkam na mieste uviedla, že keď otvorila dvere na byte, násilne dnu vnikol jej manžel, s ktorým sa rozvádza, vtlačil ju dnu, zavrel dvere, vyhrážal sa jej zabitím, ak si rozvod nerozmyslí, následne na ňu fyzicky zaútočil, hodil ju na zem a škrtil ju a naďalej sa jej vyhrážal. Škrtil ju opakovane viackrát. Napokon jej vzal dva mobilné telefóny a zväzok kľúčov. Počas incidentu sa v byte nachádzala aj jej dcéra K. B. J., ktorá sa snažila mamu chrániť. Poškodená bola na mieste vyšetrená Rýchlou zdravotnou pomocou, pričom svedok potvrdil, že na krku poškodenej bolo vidieť podliatiny. Následne páchateľa obmedzili na osobnej slobode a eskortovali ho na policajné oddelenie. Tvrdenia poškodenej boli podporené nepriamo aj listinnými dôkazmi (lekárske správy, zápisnica o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou), pričom je nepochybné, že zranenia, ktoré poškodená utrpela, korešpondujú s tým, ako poškodená (i jej dcéra) vo svojich výpovediach popísali fyzické ataky obžalovaného. Z ďalších listinných dôkazov je treba poukázať najmä na potvrdenia o zaistení odcudzených mobilných telefónov u obžalovaného a odborné vyjadrenie k ich hodnote.

Zo správy z psychologického vyšetrenia maloletej K. B. J. zo dňa 04.02.2016, so záveru ktorej vyplýva, že u maloletej v emocionálnej oblasti bolo zistené zvýšené úzkostné ladenie, čo pravdepodobne podmienené dispozične, ale aj zosilnené prežitou udalosťou, ktorá mala a stále má na dieťa traumatizujúci vplyv.

Zápisnica o prehliadke tela poškodenej aj s fotodokumentáciou potvrdzuje, že u poškodenej Z. W. boli viditeľné krvné podliatiny z pravej i z ľavej strany krku červeno-bordovej farby o dĺžke cca 6 cm, pod bradou na krku v oblasti ohryzku podliatiny červeno-bordovej farby, pri ľavom uchu v oblasti ušného lalôčika pri spoji s tvárovou časťou bordovú podliatinu o dĺžke cca 2 cm, v oblasti za ľavým uchom v blízkosti vlasovej časti hlavy podliatinu bordovej farby o dĺžke cca 1 cm, na ušnici ľavého ucha z vnútornej časti krvnú odreninu o dĺžke cca 0,5 cm, na ľavej paži z vnútornej strany 2 krvné podliatiny modro-červenej farby o dĺžke cca 5 cm a 2,5 cm, na pravom ramene v oblasti chrbta podliatinu o dĺžke 12 cm, ktorá je neohraničeného tvaru a v driekovej oblasti chrbta krvnú podliatinu o dĺžke cca 8 cm. Lekárske správy k zraneniam poškodenej a jej následnému liečeniu o otorinolaryngológa, ktoré taktiež potvrdzujú, že na tele poškodenej boli stopy po fyzickom napadnutí, po priškrtení, odreniny krku.

V nadväznosti na uvedené ani odvolací súd nezistil žiadny objektívny dôvod, ktorý by poukázal na nevierohodnosť hore rozvedených výpovedí poškodenej a jej dcéry ako priamych svedkov. Na strane druhej treba prisvedčiť v určitej miere aj tvrdeniam obžalovaného D. O. W. v tom, že jeho spolunažívanie s poškodenou, vtedy ešte s manželkou - Z. W., nebolo v kritickom období idylické a harmonické, nakoľko vznikli medzi nimi určité rozpory v hospodárení a financovaní určitých vecí v ich domácnosti, pričom narážal na neskoršie odsúdenie poškodenej, k čomu však došlo až po inkriminovanej udalosti. K uvedenému krajský súd poznamenáva, že poškodená Z. W. skutočne bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T//36/2018 zo dňa 08.11.2018 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin neoprávneného zaobchádzania s liekmi, liečivami a zdravotníckymi pomôckami podľa § 170a ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné a bol jej uložený okrem iného aj trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa 360 ods. 1 Tr. zák. kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa odseku 2/ citovaného zákonného ustanovenia odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a/ závažnejším spôsobom konania,
- b/ na chránenej osobe,
- c/ preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,
- d/ z osobitného motívu, alebo
- e/ verejne.

Podľa § 139 ods. 1 Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie

- a/dieťa,
- b/tehotná žena,
- c/ blízka osoba,
- d/odkázaná osoba,

e/ osoba vyššieho veku,
f/ chorá osoba,
g/ osoba požívajúca ochranu podľa medzinárodného práva,
h/ verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona,
i/ svedok, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, alebo
j/ zdravotnícky pracovník pri výkone zdravotníckeho povolania smerujúceho k záchrane života alebo ochrane zdravia.

So zreteľom na uvedené krajský súd konštatuje, že ohľadne viny a právnej kvalifikácie skutku okresný súd v týchto výrokoch rozhodol v súlade so zákonom.

V nadväznosti na uvedené odvolací krajský súd v názorovej zhode aj s dôvodmi prvostupňového okresného súdu konštatuje, že skutok bol preukázaný tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku a skutok o vine obžalovaného bolo potrebné právne posúdiť ako úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný D. O. jednak inému sa vyhrážal smrťou alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spáchal na chránenej osobe, jednak prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Odvolací krajský súd ohľadom uloženia trestu súdom prvého stupňa konštatuje, že pri ustálení kvalifikovanej skutkovej podstaty okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, ale naopak správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, preto aj s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby mala byť znížená o jednu tretinu, takže súd mal vychádzať pri ukladaní trestu z trestnej sadzby od 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace.

Podľa zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

(2) Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(3) Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

(5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

písm. a/ u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

písm. b/ u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,

písm. c/ pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

V osobe obžalovaného D. O. D. ide v súčasnosti o takmer 33-ročného muža narodeného v Kamerune, ktorý má povolený pobyt na území Slovenskej republiky na obdobie 5 rokov (do 11. 09. 2024), s oprávnením aj pracovať, súdne trestaný nebol, priestupkovo riešený bol dvakrát.

Pri zohľadnení hore citovaného ustanovenia § 34 Tr. zák., ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, krajský súd konštatuje, že uložený výchovný trest vo výmere 10 mesiacov - v podstate pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, treba považovať za správny a zákonný, v súlade so zásadami pri ukladaní trestu. Tak ako aj okresný súd uviedol, aj krajský súd upozorňuje obžalovaného, že v

prípade porušenia zásad podmiennečného odsúdenia obžalovaným, súd môže rozhodnúť o premene takto odloženého podmiennečného trestu a nariadiť výkon trestu a to prípadne už v priebehu plynutia skúšobnej doby.

Za zákonný a správny treba považovať aj výrok, ktorým okresný súd o nároku poškodenej v adhéznom konaní nerozhodol, ale ju odkázal so svojím nárokom na náhradu škody v civilnom procese, nakoľko z vykonaného dokazovania v podstate vyplynulo, že odcudzené veci napokon boli vrátené poškodenej.

So zreteľom na uvedené krajský súd odvolanie obžalovaného podľa ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.